

Hněw čerwjnješe honaka,
 Wón sepi, hrozy, přisaha:
 „„Mój žiwy dzeń tón wusměch chcu
 Wam z hańbu wróćeć na hłowu!““
 A kóždu nóc to pokaže,
 Zo tola přeni spěwar je.

(29. 9. 1865.)

✱
Paw a pawa.

(Časopis M. S. 1865, 317.)

So do kemšow přeni króc zwonješe
 A pawa ta hłowu sej hladžeše.

[A slónka ji drasćičku njewjestnu
 Tu přinoša na ložo, na křinju.]

Wěnc kwasny jej splećechu do włosow
 Wot ruty a módruskich fijałkow.

Paw jejny bě slubjenc a nawožen,
 Tom' ruku chce zawdać tón samy dzeń.

So do kemšow druhi króc zwonješe
 A pawa přec' k lubemu běžeše.

Tam sama joh' hotuje, wukrasni,
 Haj, zo so wšón blyšći a zyboli.

Tak dolho joh' pyši a wobwleka,
 Hač sama so krasnić je skomdžila.